

Savne ved de forfællige Byer, hvorfra der haves Forbindelse. Jeg skønner derfor ikke, at det vil være nogen god Gerning at søge at lukke Thyborøn-Kanalen, hvilket jeg heller ikke tror lader sig gøre uden overordentlige Bekostninger. Jeg tror, man gør bedre i at søge at vedligeholde og udvikle de Forhold, der ere der, og forbedre dem, og til en Forbedring mener jeg, det er nødvendigt, at den nordlige Limfjordstange sikres. Jeg tror ikke saaledes som det ærede Medlem, at hvis man havde overladt hele Forholdet til sig selv, det saa fuldstændig vilde have ordnet sig selv, og at der ingen Stade vilde være stet. Det tror jeg ikke, og der er ikke ret mange af dem, som kende Forholdene der, der have den Tro; man kan teoretisk paastaat det, men i Praksis viser det sig anderledes. Jeg tror det derfor ikke. Det har i alt Fald vist sig, at de Arbejder, som nu ere udførte, de Foranstaltninger, der ere trufne syd for Kanalen, have bevirket, at der ikke der findes nogen Bortskæring af Kysten, Sted; og skulde dette være Tilfældet, at der dog sandt Bortskæring Sted, vilde Kysten forsvinde, og det gør den ikke, og selv paa den Strækning, der ligger mellem det nordlige Parti af Høfderne og det sydlige er Bortskæringen meget ringe. Da Tiden er saa lang fremrykket, og da jeg ved, at det er et Duffe, at vi skulle slutte Forhandlingen i Dag, skal jeg indskrænke mig til disse saa Bemærkninger, men forbeholder mig senere maasse at komme tilbage til denne Sag, naar der er bedre Tid til at komme ind derpaa.

Indenrigsministeren (Singerslev):

Jeg skal i Tilslutning til, hvad det ærede Medlem nu udtalte, og ligeledes foranlediget ved de Udtalelser, som ere fremkomne fra det ærede Medlem for Listed Amts 3dje Valgkreds (M. Andersen) sige et Par Ord om Høfderne eller rettere sagt om Beskyttelsesarbejderne paa Sjællands Vestkyst. Det ærede Medlem, der først berørte denne Materie, nævnte, at der stod i Anmærkingen, at man nu staar ved en Afslutning, og det er ganske rigtigt, det er netop vort Synspunkt. De ærede Medlemmer, som erindre, hvorledes denne Sag kom frem, og hvad der stete paa Grundlag af Kommissionsbetænkningen af 23de Februar 1884, ville vide, at Rigsdagen den Gang tog Stilling over for Spørgsmaalet — for Resten i Overensstemmelse med Indenrigsministeren — saaledes at det, som den Gang var vedtaget som foreløbig projekteret, skulde udføres i visse Aar. Det er nu saa nogenlunde udført. Jeg udtalte den Gang under en

Debat, der for øvrigt ikke førtes i dette Ting, men i det andet Ting, hvor hele Foranstaltningen blev meget stærkt angreben af en Mand, der ikke længere er Medlem af Rigsdagen, Justitsraad Bonne, at jeg ansaa det for rigtigt at gennemføre den. Det var et Foretagende, som forelaa, før jeg blev Minister, og som jeg har betragtet som en Arv fra den forrige Indenrigsminister, som det ærede Medlem meget godt ved, at jeg anser det for rigtigt at faa gennemført. Den Gang gik Landstinget som sagt efter en meget varm Forhandling ind paa det, og i dette Ting have disse Foranstaltninger ikke mødt nogen Modstand, men ere blevne støttede af det ærede Medlem fra Bemvig (Naberg) og andre. Nu staa vi ved Afslutningen af det, der foreløbig er bestemt til Udførelse, og forinden man gaar videre, vil det være rigtigt at foretage en ny omfattende Undersøgelse af, hvad der skal gøres, eller om der overhovedet skal gøres noget, men noget maa der i alt Fald gøres. Der kan jo fremkomme Spørgsmaal om, hvorvidt Thyborøn Kanal skal holdes aaben, om man skal bygge nord for eller syd for o. s. v. Som sagt, jeg anser Spørgsmaalet nu som foreløbig afsluttet og anser det i den Forstand for aabent, at man maa gaa til nærmere Undersøgelse af hele Forholdet, inden nye eller andre Foranstaltninger træffes. Jeg antager ikke, jeg behøver at sige mere om dette Spørgsmaal. — Det ærede Medlem for Dens Amt 3dje Valgkreds (Bernsten) ønskede forhøjede Bidrag til Skytteforeningerne i forskellige Kretninger. Jeg skal dertil sige, at jeg tror ikke, at Skyttesagen, for saa vidt den underholdes af Staten for Øjeblikket, endnu foreligger paa en saadan Maade, at det vilde være videre heldigt at optage Spørgsmaalet til nærmere Forhandling. Jeg indtager i den Henseende samme Stilling nu, som jeg har indtaget i de 6 Aar, jeg har fungeret som Indenrigsminister. Saa længe Stillingen er som den nuværende, tror jeg, at man helst maa holde sig til den Bevilling, man har, og se om man ikke kan tilvejebringe saadanne Forhold, at der kunde være mere Grund til at gaa til en forøget Bevilling. I Forbigaaende sagt citerede det ærede Medlem en Udtalelse, som han tillagde mig. Det ærede Medlem kom til at citere galt, og jeg maa fralægge mig den, ikke just fordi det er en Bemærkning, jeg ikke kunde have gjort — jeg kunde meget godt have gjort den, den er meget fornuftig, men jeg har ikke udtalt den. Min Udtalelse er for øvrigt under Forhandlingen blevet rigtig citeret af det ærede Medlem for Københavns